CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

"BEHOLD, I COME QUICKLY." Rev. 3 : 11

JUNE 27th, 1958 - No. 352 - 10 PAGES • P.O. BOX 312, ST. B, HAMILTON, ONT.

13th YEAR OF PUBLICATION
Authorized as Second Class Mail, Post office Department, Ottawa, Ontario.

BURGEROORLOG IN LIBANON

In de laatste weken is de naam van de republiek Libanon herhaaldelijk voor de radio en in de dagbladen genoemd. En juist dezer dagen had het journaal van de televisie, dat in Nederland voortdurend beter wordt, enkele belangrijke beelden uit de ontwikkeling van de politieke verhoudingen in dat gebied. Een der laatste had betrekking op de ontscheping van zeer modern zwaar wapentuig, dat door de Amerikanen aan de regering van Libanon werd geleverd. Daartegenover kon men ook getuige zijn van een interview, dat een Amerikaanse verslaggever had afgenomen aan de leider van een opstandige beweging. Dit vond zijn hoogtepunt in de pertinente vraag, of de rebellen in enige betrekking stonden met communisten, welke vraag door de leider van de opstand met een minachtend lachje ontkennend werd beantwoord.

De Vaart der Volken
door
Prof. Dr. L. W. G. Scholten

Het cedergebergte

Nu wekt de naam Libanon aan degenen, die met hun Bijbel vertrouwd zijn allerlei herinneringen. Zij weten, dat het heimwee van Mozes naar het beloofde land zijn toppunt vond in het hijgend verlangen naar het aanschouwen van de Libanon. Herhaaldelijk komt het gebergte Libanon voor als grenslijn voor het beloofde land. Het gebied had in deze omgeving het monopolie van bruikbaar en kostbaar timmerhout, afkomstig van de ceder. Salomo demonstreerde zijn rijkdom in een paleis en in een tempel met dat cederhout gebouwd. En tot op deze dag zingt men met de dichter van psalm 92 over de rechtvaardige, die op zal schieten als de ceder van de Libanon.

Nu valt de schoonheid van de ceder van de Libanon nog al mée, tenminste indien dezé gemeten wordt naar westerse begrippen. Een fraaie boomsoort is het zeker niet. Maar als men gezien heeft de troosteloze kaalheid van de meeste woestijngebergten in Arabië en omgeving, dan begrijpt men wel de grootse en tegelijkertijd de lieflijke indruk, die het gebergte Libanon met zijn begroeiing op de woestijnbewoner moest maken. In dit licht wordt het laatste gedeelte van het boek Hosea zo boeiend mooi, wanneer de profeet spreekt over bekering en belofte van het volk Israel.... Ik zal hun afkerigheid genezen, ik zal hem vrijwillig liefhebben .... zijn wortelen zullen zich uitstrekken als de Libanon, zijn geur zal zijn als van de Libanon .... Zij zullen bloeien als een wijnstok, beroemd als de wijn van Libanon.

Vele religies

Nu heeft de republiek Libanon in westerse ogen nog een andere aantrekkelijkheid. Het is een Arabische staat met een meerderheid van christenen. Nu dingen de laatste statistieken op die meerderheid nog wel wat af, omdat het Arabische gedeelte door een toevloed van vluchtelingen sterk is gestegen. Maar omstreeks vijftig procent van de bevolking is toch de een of andere christelijke godsdienst toegedaan. Wij zeggen dat met onzet enigszins voorzichtig. Men vindt er als grote groep de zogenaamde Moronite. De kerkelijke leider daarvan is een indrukwekkende figuur, die ook grote politieke betekenis heeft. Verder heeft men er Grieks orthodoxen, Rooms Katholieken en een kleine groep Protestanten. Maar ook de Mohammedanen komen in soorten voor. In de eerste plaats heeft men de scheiding tussen de Aliïeten en de Sunnieten, maar daarnaast staat nog een gedeelte van het lastige bergvolk der Drusen, die weer afzonderlijke leerstellingen er op nahouden.

Deze godsdienstige belangstelling is ook verwant aan de grote belangstelling voor cultuur. Zestig procent zeker en misschien wel tachtig procent van de bevolking kan lezen en schrijven. Er zijn bijna tweeduizend scholen, waarvan de helft door particulieren is opgericht, met in totaal tweehonderd vijftigduizend leerlingen. De hoofdstad Beyroeth, die machtig oprijst van uit de zeevlakte en tegen de bergen is gebouwd heeft niet minder dan drie universiteiten. Een is van het gouvernement. De tweede is een Jesuïetenuniversiteit, de derde wordt door Amerikanen onderhouden. Ook dat wijst wel op grote intellectuele belangstelling. Er is verder nog een academie voor schone kunsten en een afzonderlijke onderwijsinrichting voor de letteren.

Die hoofdstad telt bijna een half millioen inwoners, terwijl de gehele republiek er bijna twee millioen telt, de vluchtelingen inbegrepen, terwijl de oppervlakte bijna een derde gedeelte van die van Nederland bedraagt.

Frans en vrij

Uit dit alles blijkt wel, dat de republiek Libanon een geheel afzonderlijke plaats inneemt in het Arabische geheel. Natuurlijk heeft het gehele gebied indertijd behoord tot het grote Turkse rijk. Onmiddellijk na de vrede na de eerste wereldoorlog, namelijk in 1920, werd de staat Groot Libanon uitgeroepen, die in 1925 de naam ontving van Libanese republiek. Geheel onafhankelijk werd deze echter niet, omdat zij behoorde tot het mandaatgebied van Frankrijk. Daardoor hebben de Fransen zeer grote invloed op de beschaving uitgeoefend. Nog op dit ogenblik verstaat een groot gedeelte van de Libanezen Frans en de financiën zijn voor een groot gedeelte nog steeds in Franse handen. Toen echter Frankrijk had gecapituleerd dreigde het gevaar, dat ook dit gebied de bevelen zou volgen van de regering van Pétain in Vichy. Dat zou een ramp betekend hebben voor de geallieerden. Vandaar dat men al spoedig wist te bewerken, dat hier een onafhankelijke republiek werd uitgeroepen. Heel vlot is dat wel niet gegaan, maar de hoofdzaak was, dat die invloed van de regering te Vichy werd uitgeschakeld. In 1943 erkende de regering van De Gaulle de onafhankelijkheid en als gevolg daarvan konden in 1946 alle vreemde troepen het gebied ontruimen. Er kwam een constitutionele staatsvorm tot stand, die enigszins lijkt op die van Frankrijk. Er is echter slechts één kamer van volksvertegenwoordiging, maar daartegenover wordt evenals in Frankrijk de president gekozen door de volksvertegenwoordiging dus niet door het volk, zoals in de Verenigde Staten. De thans zo veel besproken president Chamoun is in September 1952 gekozen voor zes jaar. Zijn ambtstijd loopt dus spoedig af.

Het belangrijkste vraagstuk, waarvoor de regering van Libanon de laatste jaren is geplaatst is haar houding ten opzichte van de Suezcrisis.

Geen vaste koers

Libanon was zeker niet het belangrijkste land in de Arabische Liga, maar toen de Suezcrisis ontstond kon de Libanon het beste als neutrale figuur fungeren, zowel door de belangen, die naar twee zijden gekeerd lagen, als door de samenstelling van zijn bevolking. Er werd dus een conferentie belegd, waar de koningen van Saoudisch Arabië, van Irak en van Jordanië tegenwoordig waren, evenals de president van Syrië. Heel veel resultaat had deze bijeenkomst niet. Daarvoor lagen de belangen te veel uit elkaar. Libanon had altijd vriendschappelijke betrekkingen onderhouden met Amerika, natuurlijk terwille van de belangrijke financiële steun. Maar toen in 1956 de toenmalige Russische minister Sjepllof een bezoek bracht aan Beirouth werden de banden met Rusland ook weer nauwer aangetrokken. Nog weer wat later werd een verbond gesloten met Jordanië tegen eventuele Israelische agressie. Dit betekende toen een steun voor Jordanië, omdat Libanon zelf niet werd bedreigd. Even later werden echter de pijpleidingen vernietigd voor de olie uit Irak. Dat hebben de westerse landen maar heel slecht opgenomen. Te midden van al deze moeilijkheden trad ook nog het kabinet af. Daardoor werd het nog bezwaarlijker een vaste koers te volgen.

Evenwel werd de verhouding een beetje doorzichtiger, toen Rusland een en andermaal zijn invloed in dit gebied ging uitbreiden. Daartegenover formuleerde Eisenhower zijn bekende leer, krachtens welke de Verenigde Staten zich verplicht achtten desgewenst economische en zelfs militaire steun te verlenen, indien van enige zijde communistische dreiging aanwezig werd geacht. Zelfs ging men zover, dat deze hulp ook ongevraagd kon worden verleend. Toen nu in de loop van deze periode ook weer gesproken werd over een geschil tussen Turkije en Syrië werd de toestand voor Libanon ook minder behaaglijk. Waarom zou een eventuele ongevraagde communistische interventie niet zich op Libanon kunnen gaan richten?

Ook de unie tussen Egypte en Syrië, de Verenigde Arabische Republiek, was niet direct geschikt om de positie van Libanon te vergemakkelijken. Hoe licht toch kon deze verenigde republiek tot afronding van zijn grenzen niet een opstandige beweging in Libanon gaan gebruiken, om langs deze meer of minder gebruikelijke weg de regering in Libanon omver te werpen.

En toen nu inderdaad een dergelijke opstandige beweging zich ging ontwikkelen, was het voor de president een aanwijzing, dat men thans zich scherp moest verzetten tegen elke poging een revolutie te forceren.

Hoe het ging

Hoe heeft zich dat alles nu ontwikkeld?

Op 13 Mei heeft de regering van Libanon geprotesteerd bij de Veiligheidsraad tegen gevallen van inmenging in binnenlandse aangelegenheden door de Verenigde Arabische republiek van Nasser. Er zouden plannen zijn om verschillende anti-Egyptische politici te vermoorden, er zouden grensincidenten hebben plaatsgevonden. Tegelijkertijd deed de regering van Libanon een dringend beroep op de Verenigde Staten hun militaire steun te bespoedigen. Bovendien zegde de koning van Jordanië zijn steun toe. Intussen hadden de rebellen een groot gedeelte van Libanon bezet; in de hoofdstad vonden relletjes plaats, waarbij enkele tientallen doden vielen. Dit alles droeg ook een binnenlands karakter. Men verdenkt de president, wiens ambtstijd binnen enkele maanden afloopt, zijn mandaat te willen later vernieuwen en dat willen velen beslist niet.

Een der pijpleidingen werd intussen door sabotage vernield. Met het oog op deze gebeurtenissen werd een deel van de Amerikaanse Middellandse zeevloot naar het oosten gedirigeerd voor toevallige oefeningen. Ook was het merkwaardig dat radiostations in Egypte en Syrië de rebellen aanspoorden de strijd vol te houden. Het leger bleef op de hand van de president. De President rekende echter ook met de Arabische verhoudingen. Hij verzocht een bijeenkomst van de Arabische Liga. Na enige aarzeling kwamen de vertegenwoordigers bijeen in Lybië. Hier heeft men echter tot op dit ogenblik nog geen resultaat behaald. Egypte en Syrië handhaafden hun standpunt. De Veiligheidsraad wilde gaarne de kwestie van zich afschuiven en wachtte op de beslissing van de Arabische Liga. Maar deze weigerde Libanon in het gelijk te stellen of een andere maatregel te nemen, die de strijd zou doen ouhouden. Daardoor staat nu inderdaad de Arabische Liga op het springen, omdat Irak en de Soudan gedreigd hebben hun afgevaardigden uit de Liga terug te nemen.

Tegelijkertijd nemen de grensincidenten toe. Chauffeurs weigeren naar Syrië te gaan, omdat hun leven daar niet zeker is.

Men vreest nu in westerse kringen, dat een eventueel gelukken van de rebellie zal bewerken dat de plaats van de christenen zal worden verslechterd. De leider van het regeringsleger is namelijk een vooraanstaand christen. Om deze gedachte tegen te spreken hebben een aantal rebellenleiders zich tot de paus gewend, om hem te verzekeren, dat er geen sprake is van gevaar voor de christenen. Zij zullen hun traditionele status behouden. Tot deze groep behoort een meerderheid van christenen.

De Amerikaanse regering neemt echter geen risico. Vandaar dat alles klaar staat om eventueel in te grijpen met behulp van amphibiebische landingen en door middel van luchtlandingen.

(Uitgezonden voor de N.C.R.V.)

De kerk van St. George-the-Martyr, Jackson's Point aan Lake Simcoe, Ontario, wordt beschouwd als één van de mooiste dorpskerken in Canada. Ze werd ruim 80 jaar geleden gebouwd; de ramen zijn van gebrandschilderd glas, en werden ongeveer 125 jaar geleden door pioniers met de hand gesneden voor de kerk die oorspronkelijk op deze plaats stond.

INDEPENDENT

Like other young ladies of her age, Princess Anne is growing up so fast it is hard for cameramen to keep up with her. Here at the annual tournament at Earl's Court, London, she wears a floral patterned cotton dress, and, separated from her parents, appears quite able to take care of herself.

Canada heeft hoog muziekniveau

WINNIPEG. - Vier muziek autoriteiten die tot de beste van Groot Brittannie behoren, zeiden kortgeleden in Winnipeg dat Canadese musici met ere vergeleken kunnen worden met misici in andere delen van de wereld.

Het muziekniveau varieert grotelijks in dit land, zeiden zij, maar daar waar in grotere steden door bijzonder goede muziekleraren wordt lesgegeven, is het peil voortreffelijk.

Deze vier waren de organist Dr. Leon Forrester, de zanger Cecil Cope, de dirigent Stanley Vann en de pianist Wight Henderson. Zij vormden de jury tijdens het veertigste jaarlijkse Manitoba muziekfestival in Winnipeg. Zij behoren tot de topgroep van Britse musici en zij werden door de British Federation of Musical Festivals gekozen om als jurylid op te treden in 11 festivals, die tussen Januari en Mei overal in Canada gehouden worden.

Welke vlag op Dominion-Day?

1 Juli is Dominion Day, de 91ste verjaardag van de Confederatie. Op deze dag volgen de Canadezen de traditie van vlagvertoon, waarbij op publieke gebouwen en vele winkels, kantoren en huizen de vlag wordt gehesen. Er was een tijd dat ieder die op Dominion Day niet de Union Jack uitstak, beschouwd werd als onvaderlandslievend. Deze gewoonte is in de laatste twintig jaar vrijwel geheel verdwenen.

Nu weten vele Canadezen nauwelijks welke vlag zij uit kunnen steken, en een groot gedeelte van de bevolking zou zelfs graag de datum van het feest veranderen, zodat het altijd op de Maandag zou vallen die het dichtst bij 1 Juli ligt. Deze mensen voelen dat zij de geboorte van hun land beter zouden kunnen vieren met een lange week-end vacantie, dan met een ongemak zoals dit jaar nu de vrije dag op Dinsdag valt. Er zou geen twijfel moeten bestaan over de keuze welke vlag uit te steken. De Union Jack was Canada's enige vlag tot ongeveer 1900, toen de Red Ensign in gebruik kwam. In 1924 gaf het Parlement goedkeuring aan het wetsontwerp waarin werd vastgesteld dat de Red Ensign als vlag gehesen mocht worden op elk Canadees gebouw overzee.

Een Order in Council van September 1945 zegt dat bij iedere gelegenheid van betekenis voor Canada het passend is om de Red Ensign te hijsen. Het is dus zuiver een kwestie van persoonlijke voorkeur. Zij die de nadruk willen leggen op de banden met Engeland, kunne de Union Jack hijsen. Zij die een uitgesproken Canadese vlag wensen, kunnen de Red Ensign uitsteken, en beiden zijn volkomen correct. (C.S.)

29 Juni a.s. hoopt z.k.h. Prins Bernhard der Nederlanden zijn 47ste verjaardag te vieren. Niet alleen voor het koninklijk gezin, maar voor heel het volk en voor alle Nederlands waar ter wereld zij zich ook mogen bevinden is deze dag een feestdag.

De Prins heeft metterdaad bewezen dat hij zowel in vredes- als in oorlogstijd op de bres staat voor ons vaderland. Hij is op de hoogte met de belangrijkste bestaansbronnen van Nederland en naast tal van andere functies, die hij bekleedt, is hij ook inspecteur-generaal van land-, zee- en luchtmacht.

Mogen aan Prins Bernhard, in de kring van zijn gezin, nog vele gezegende jaren geschonken worden!

IMMIGRANT WON PRIJS

Jan Kup, die hoofd van de Ochre River School in Manitoba is, vernam onlangs dat hij de tweede prijs had behaald in een internationale opstelwedstrijd waaraan meer dan 2000 personen hadden deelgenomen. Mr. Kup vernam het nieuws van zijn bekroning van de Internationale Migration Commission te Geneve in Zwitserland. Het opstel had als opschrift "The Psychology of Migration" en moest minstens 6000 woorden lang zijn en, zowel in het Engels als in het Frans geschreven zijn.

Mr. Kup die nu een jaar aan Ochre River School is verbonden komt uit Nederland. Hij studeerde talen aan de universiteit, studeerde aan de Sorbonne en was instructeur aan de militaire academie te Breda. Hij diende in het Hollandse leger, zowel in eigen land als in Engeland, is getrouwd en heeft drie kinderen.

CANADA EN Z'N BUREN

(C.S.) - In hoeverre men zich naar de Ver. Staten behoort te richten is een van de grootste problemen in de buitenlandse betrekkingen van Canada. Vijfentwintig jaar geleden, toen Canada's buitenlandse politiek nog geen vaste vormen had aangenomen, was men geneigd meer of minder de Engelse leiding te volgen. Sedert het einde van de oorlog is men meer geneigd geweest om de Ver. Staten te volgen hoewel dat geen vastomlijnde politiek was. De Ver. Staten was de grootste mogendheid in de Westerse Wereld en zij handelde vanuit een machtspositie, waar onder Canada schuil ging. Dientengevolge kwam Canada's buitenlandse politiek gewoonlijk met die van Washington overeen.

Wanneer de Amerikaanse Regering vanuit een machtspositie handelde, gebeurde dit echter niet altijd met wijsheid. De Amerikaanse politiek had in zekere mate een emotioneel karakter, met het gevolg dat Canada zich soms in een positie bevond, die haar in verlegenheid bracht of het was een politiek, die onder de bevolking of de aan het bewind zijnde regering geen bijval vond. Deze omstandigheden kwamen duidelijk naar voren met de klaarblijkelijke achteruitgang van President Eisenhower als een leider, de "tot-op-de-rand-van-een-oorlog" politiek van de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken Mr. Dulles en de algemene verwarring en instabiliteit in Washington. Dit laatste werd nog verergerd door het afschieten van de Sputniks.

De Canadezen realiseren zich steeds meer dat indien Amerika en Rusland door begane flaters in een oorlog zouden geraken, de Canadese lucht met radioactieve regen en vallende geleide projectielen zou worden gevuld. Dit maakt hen bezorgd. Canada heeft meer dan een oppervlakkig belang bij de betrekkingen tussen de twee grote tegenstanders.

In het vorige Parlement stelde de minister van buitenlandse zaken Dr. Sidney Smith voor, dat voor Canada de tijd was gekomen om haar betrekkingen met Rusland opnieuw onder de loupe te nemen en zeer voorzichtig te zijn met de betrekkingen tussen oost en west geheel en al in handen van Washington te laten. Dr. Smith zei dat hij "ronduit bekommerd was en ten zeerste ongerust" over het feit dat Washington altijd zonder uitzondering negatief reageerde op elke suggestie voor een bijeenkomst der grote mogendheden. Hij zei, dat Canada als niet behorende tot de grote mogendheden dergelijke uitnodigingen van Rusland niet had ontvangen. Aan de andere kant had Washington Canada niet officieel van deze suggestie op de hoogte gesteld en dat Canada gewoonlijk uitsluitend was aangewezen op persverslagen van "goed ingelichte bronnen" in Washington die zeiden dat de idee was verworpen.

Deze situatie van "laat-het-maar-aan-Ike-over" is misschien aanvaardbaar in Panama, Bolivia of West Basutoland, maar komt stellig niet overeen met Canada's huidige positie in internationale aangelegenheden. Sir Winston Churchill noemde Canada eens de "lynch pin", het scharnier tussen de grote Engelssprekende landen van het Westen. Bij het huidige spel tussen Oost en West lijkt Canada meer op de ham tussen een boterham.

Dit is de reden waarom de opmerking van Dr. Smith, dat de Canadese Regering niet op het standpunt staat "dat we altijd neen of nyet moeten zeggen op Russische onderhandelsvoorstellingen" bij het publiek meer dan oppervlakkig belangstelling heeft gevonden.

Canada bevindt zich dus in de volgende positie:

Ze is een van de drie voornaamste leden van de NATO alliantie, die speciaal werd opgericht om de Russische expansiedrang in Europa tegen te gaan. Maar in de geschiedenis is Canada nooit als aanvaller opgetreden en heeft zij nooit blijk gegeven van imperialistische ambities; integendeel Canada was altijd onvoldoende bewapend voor eigen verdediging en heeft uitsluitend ter verdediging der vrijheid aan oorlogen deelgenomen.

Canada is in grote mate afhankelijk van de Ver. Staten voor de verdediging tegen een eventuele Russische aanval.

Dit betekent ook, dat zij snel betrokken zou worden bij elke oorlog tussen deze twee mogendheden. Toch heeft haar Amerikaanse bondgenoot haar weinig of geen gelegenheid gegeven om deel te nemen aan het formuleren van een politiek ten opzichte van Rusland. Terzelfdertijd is het vertrouwen in het diplomatieke beleid van de Amerikanen aan het tanen.

Canada is Ruslands grootste onmiddellijke buur met wie zij het reusachtige poolgebied deelt en een groot aantal geograpische problemen gemeen heeft. Wij kunnen onze ogen niet sluiten voor deze gemeenschappelijke grens.

OPMERKING:

In bovenstaand artikeltje uit Canadese bron worden Rusland en Amerika de twee grote tegenstanders genoemd. Is het dan niet meer zo dat het Communistische Staatsbestel vijandig staat, tegenover de *gehele* Westerse beschaving, Canada en Europa inbegrepen? En als onmiddellijke buur van Rusland moet Canada wel uiterst voorzichtig zijn. De voorbeelden zijn bekend genoeg. Red. C.C.

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312. Station B, Hamilton, Ont.

Phone LI 5-4636

Advertisements may also be sent:
for Metropolitan-Toronto to: VandeRiet's Bookstore, 215 Main St. N., Weston, Ont. Phone CH 1-3308.

for Edmonton, Alta. to: 9328 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

Calvinist-Contact is published Friday every week.
Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Published by B & K - Press, Hamilton, Ont., on behalf of the Calvinist-Contact Publishing Association.

Executive Committee: Rev. Jac. Geuzebroek (President), Rev. A. H. Venema (Secretary), Rev. J. Van Harmelen, H. Tiesma and D. Farenhorst. In charge of editorial matters: A. Otten.

Associate Editors: Rev. A. De Jager, Rev. J. Gritter, Rev. F. Guillaume, Rev. K. Hart, Dave Valstar, Rev. H. Van Andel, Rev. T. C. Van Kooten.

Department Editors: J. W. Bakker, l.i., Mrs. J. W. Bakker, Rev. J. Ehlers, Mrs. T. Van Ameyde, Rita Van Westenbrugge, Mrs. C. Witt.

Contributors: A. Bisschop, C. Bijlenga, Rev. J. De Jong, Rev. J. Hanenburg, Rev. A. B. C. Hofland, W. C. Homburg, Rev. N. B. Knoppers, Rev. Dr. R. Kooistra, Rev. H. W. Kroeze, Miss H. C. Kruizinga, Rev. J. Overduin, Rev. A. Persenaire, Wm. R. Rang, Rev. A. W. Schaafsma, Rev. D. J. Scholten, Rev. Dr. P. Schrotenboer, Rev. Dr. G. J. Spijkman, J .W. F. Uitvlugt, Rev. A. J. J. VandenPol, Rev. F. L. VandenBom (Australia), J. VanderVliet, Rev. J. Vriend, Rev. M. Vrieze e.a.

Verdien een boek . . .

Geef een boek als geschenk

Het kost U niets om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die dit blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk, nu ons blad steeds actueler en aantrekkelijker gaat worden.

Voor elke abonne, die U op die manier aanbrengt, kunt U uit onderstaande lijst een boek als premie kiezen. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt. Maak gebruik van het gemakkelijke formulier op de achterpagina van dit blad.

Onze lijst van Premieboeken

voor het aanbrengen van één nieuwe abonné voor "Calvinist-Contact"

S. P. Akkerman,	Zand en Klei
M. Apperloo,	Markus Ketsebol
M. Apperloo,	De laatste tocht
Arie, e.a.	Het Gebeurde In Canada
A. M. Briggs,	Het is mijn broeder
Jouke Brouwer,	De nieuwe Aarde
J. Van Doorne,	Het kind Hans
Jo Van Dorp-Ypma,	De vrijgezelle ouderling
Jo Van Dorp-Ypma,	Domine in Laodicea
Jo Van Dorp—Ypma,	Miet van Dijk
Jo Van Dorp—Ypma,	De Ganzenburcht
M. E. 't Hart	Woningruil
Henk Krijger,	De witte duiven
Arjen Miedema,	Het ooievaarsgericht
R. Van Reest,	Het loon der genade
De dagen onzer jaren,	met roman van Rudolf van Reest: In dit uur
A. Romijn,	De laatste Ansman
Rie van Rossum,	Koosje Mansvelt
P. Terpstra,	De kleine Residentie
J. Visser—Roosendaal,	In 't laatste kwartier

HET BELASTING DILEMMA
DER CANADESE PROVINCIES

Toen bijna een eeuw geleden de Fathers of Confederation de bepalingen van de British North America Act opstelden, hadden zij geen idee van de reusachtige verantwoordelijkheden die de verschillende provincies van het nieuwe land in de toekomst zouden ervaren. Het was onmogelijk om dat toen te voorzien.

Wie zou zich een beeld hebben kunnen vormen van de grote wegenbouwprogramma's, die nu door de verschillende provincies worden uitgevoerd. (Ontario besteedt bijvoorbeeld elk jaar aan verkeerswegen een bedrag dat ongeveer even groot is als de helft van de hele Federale

DOMINION DAY 1867

De "Fathers of Confederation" waren zich bewust van een grote verantwoordelijkheid toen zij een aantal provincies tot één land verenigden. Zij konden echter nimmer moeilijkheden voorzien als b.v. het huidige belastingprobleem, dat in nevenstaand artikel besproken wordt.

begroting in 1938). Wie zou toen de omvang van de sociale maatregelen zoals woningbouw, ouderdomspensioenen, de bouw van ziekenhuizen, werkloosheidsuitkeringen, gezondheidszorg, enz. hebben kunnen voorzien. Thans behoort dit allemaal tot de onvermijdelijke verantwoordelijkheden der provincies. Wie vermoedde toen de vraag naar electriciteit, die nu honderden millioenen dollars van de provinciale financiën vergt?

Hetzelfde geldt voor de twee bloedigste oorlogen der geschiedenis, die de Federale Regering tientallen milliarden dollars kostten. Wie kon die toen voorzien? Wie dacht er aan, dat Ottawa zelf eens sociale maatregelen zou nemen, die jaarlijks honderden millioenen dollars van de Federale belastingen zouden verslinden?

*

Maar ook al laten we deze reusachtige verplichtingen buiten beschouwing, dan is het toch een feit, dat men de provincies niet voldoende basis overliet voor belastingheffing. In het begin van de Tweede Wereldoorlog drong de Federale Regering "tijdelijk" het belastingterrein, dat grondwettelijk tot de provincies behoorden, binnen. De oorlogsuitgaven en de kosten van het later komende naoorlogse herstel en de sociale zorg waren zo groot, dat het Dominion deze belastingen niet meer wilde opgeven. In plaats daarvan bood men de provincies een "huur" aan ter vergoeding van dit recht tot belastingheffing. De meer welvarende provincies beweren, dat deze huur veel minder was dan het bedrag dat de Provincies zouden hebben kunnen innen, indien zij hun eigen heffingen hadden mogen houden.

Aan de andere kant hebben de provincies moeite gehad om in hun eigen gestadig toenemende behoeften te kunnen voorzien.

Sedert de oorlog zijn er tussen Ottawa en de Provincies verschillende conferenties geweest, maar, hoewel op verschillende gebieden schikkingen werden getroffen, leidde geen van deze conferenties tot een oplossing van het probleem. De laatste werd eind November 1957 gehouden.

Evenals arbeidsvertegenwoordigers bij onderhandelingen over loonstandaarden, vroegen de Provincies meer dan zij hoopten los te krijgen. Gezamenlijk vroegen zij om een bedrag van anderhalf milliard dollar aan inkomsten, hetzij in de vorm van grotere susidies van Ottawa, hetzij door deelname aan bepaalde belastingen, zoals persoonlijke inkomsten, corporatiebelastingen en succcessierechten.

Eerste Minister Diefenbaker was hartelijk en luisterde aandachtig, maar hij liet zich niet door deze verzoeken meeslepen. De Provinciale premiers gingen naar huis met een extra $32.500.000 voor dit belastingjaar. Hiervan was $23 millioen bestemd voor de noodlijdende en industrieel onderontwikkelde Atlantische Provincies en $9,5 millioen voor verdeling onder de andere provincies ter subsidiering van de werkloosheidsuitkeringen.

Bovendien beloofde de Federale Regering een spoediger uitkering aan de provincies voor de provinciale plannen voor ziekenhuisverzekeringen.

Gezamenlijk hebben de Provincies nu recht op $632 millioen aan huur voor afgestane belastingen, gebaseerd op tien procent van de persoonlijke inkomstenbelasting, negen procent van het belastbare corporatieinkomen en 50 procent van de successierechten. Drie provincies vroegen om een wijziging in de formule, zodat de subsidies $400 millioen groter zouden worden. Men verwacht een compromis, waarbij beide partijen elkaar halverwege zullen ontmoeten en waardoor de Federale uitkeringen ongevoor $200 millioen groter zullen worden en het totaal ongeveer $832 millioen zal belopen.

Wat betekent dit allemaal voor de gemiddelde belastingbetaler? De Provincies zeggen, dat we indien ze niet meer geld van Ottawa krijgen hun tekort zullen moeten aanvullen met verdere belastingheffing — waarschijnlijk een omzetbelasting. (Sommige provincies hebben reeds omzetbelasting). Maar indien Ottawa Federaal geld gaat weggeven dan zijn de kansen op verlagingen der Federale belastingen, zoals dat door de Conservatieven werd beloofd, maar heel gering. Er is nu eenmaal maar zoveel geld dat verdeeld kan worden.

NIEUW ZEELAND IN DE PUT

WELLINGTON. - Nieuw Zeeland, dat economisch drijft op de export van landbouwproducten, ondergaat een crisis, wegens de daling op de wereldmarkt van prijzen voor boter, kaas, wol en vlees. De regering voorziet, dat het nationale inkomen dit jaar sterk zal dalen en heeft reeds besloten, de subsidie aan immigranten uit groot Brittanië met een derde te verminderen. Verder wordt een onderzoek ingesteld naar de immigratie uit andere landen, in hoofdzaak uit Nederland.

De socialistische regering die onlangs met een kleine meerderheid aan het bewind kwam, kan haar verkiezingsbeloften thans omkeren in leuzen om de bevolking aan te sporen, de broekriem wat stijver aan te halen.

ALBERTA AAN DE LIJN

door Tini Van Ameyde

VAN BOSBRANDEN, OPSTAND IN PEACE RIVER EN EEN UNIEKE PARADE

Heerlijk, het uitgaans-seizoen is weer begonnen en we gaan op vrije en warm middagen, zoals zovelen doen, naar één van de meren, die in onze provincie talrijk zijn. De eerste maal was op een holiday en we gingen met een vrolijk gezelschap naar de beach om een bruin tintje te halen en enkele muskietenbeten te incasseren. Het betekende voor ons het begin van de langverwachte zomer en vooral de kinderen hadden het naar hun zin. Ze waren heel optimistisch van plan een duik te nemen, maar brr, ze kwamen niet verder dan hun knieën, het water was nog veel te koud! Om zich schadeloos te stellen hebben ze toen een paar emmertjes over de blote ruggen van hun argeloos keuvelende vader leeggegoten. Volgde een gebrul als van getergde leeuwen. Uit de hoek der dames slechts hoongelach ....

Datzelfde holiday-weekend in Mei waren jonge mensen uit geheel Alberta naar Edmonton gekomen, waar ze de gasten waren van de Chr. Ref. Young People Societies. In de kerken werd 's Zondags druk met stoelen gesleept voor al die bezoekers van buiten. Op Maandagavond was er tot besluit een feestelijke samenkomst met alle ouders en belangstellende in de McDougall Church. Het thema van de diverse meetings was: Christ shall have dominion. De jongelui mogen terugzien op een geslaagde ontmoeting en we vermoeden, dat er hier en daar wel vriendschapsbanden zijn aangeknoopt.

Met het warme weer en de toeristen arriveerde ook het seizoen der bosbranden. Van alle kanten kwamen de kwade berichten binnen en vooral in het Rocky Mountain House district en bij het Lesser Slave Lake was het ernstig. Bij Whitecourt werd zelfs een lumber mill door een voortrazende bosbrand verwoest. Om en in het Jasper National Park werd alle verkeer beperkt tot de hoofdwegen en bezoekers mogen de andere wegen slechts bereizen met een speciale vergunning. Dit is voor velen een teleurstelling, daar de meren in het Jasper Park juist zouden opennen en de heren hengelaars zich al bij voorbaat in de handen wreven bij de gedachte aan de rijke oogst, dit daar voor hen was geplant door het Visserij Departement. De laatste dagen is er gelukkig flink wat regen gevallen en dit zal de vermoeide werkers in de bossen wel een handje helpen bij het bestrijden van branden. Laten we het hopen, want we hebben er al 126 gehad dit voorjaar!

In Zuid Alberta, waar de farmers snakten naar een ferme bui hemelwater op hun uitgedroogd land, werd er hulp aangeboden uit een vreemde richting. De Stony Indians sloten een weddenschap met de farmers en ranchers, dat zij voor regen zouden zorgen door hun traditionele regendansen. Als zij er in zouden slagen op de vierde dag de sluizen des hemels open te breken, dan zouden de farmers hen betalen voor hun werk. Spoedig na de afspraak en voordat de Indianen ook maar één danspas uitgevoerd hadden, brak de regen los en niet zo zuinig. De storm verbrak de verbinding met het Indianen-reservaat, maar de laatste berichten zijn, dat de regendansen zijn uitgesteld, tenminste voorlopig. Wat zullen de rode broeders op hun welgevormde neuzen gekeken hebben!

Een opstand-in-het-klein ontwikkelde zich in de Meimaand in het Noorden van Alberta. De boeren en zakenlui van het Peace River District vinden, dat er niet hard genoeg gewerkt wordt aan de ontwikkeling van hun rijk gebied en zitten al jaren lang te springen om spoorlijnen en betere wegen. De provinciale regering had een commissie benoemd om plannen voor opening van het Noorden te bestuderen en deze commissie stelde een spoorweg voor naar Great Slave Lake, die zou lopen door N.O. Alberta en dus niet door het veel dichter bevolkte — er wonen 65.000 mensen — Peace River District. Dit was de druppel, die de emmer deed overlopen. Overal werden protestmeetings gehouden en het resultaat was, dat de verbolgen Noorderlingen besloten een delegatie naar Premier Bennett van Brits Columbia te zenden met het verzoek stappen te doen om de Peace River van Alberta naar B.C. te laten verhuizen. "Want de regering van B.C. is voortvarend in het ontwikkelen van haar Noordelijke gebieden, terwijl de Albertaanse ons hier maar zo'n beetje in ons sop laat gaar koken! Bovendien zijn we economisch en geographisch dichter met B.C. verbonden en de hoge vrachtprijzen vanaf Edmonton maken het goedkoper om via Vancouver te transporteren!"

Wel, de delegatie arriveerde, beladen met steekhoudende argumenten, bij Premier Bennett, maar deze wilde niets horen van een uitbreiding van zijn grondgebied. Klaarblijkelijk wilde hij goede vrienden blijven met zijn partijgenoten in Alberta. Hij beloofde echter 100 % medewerking om de spoorlijn in de Peace River te krijgen en noemde het één der rijkste landbouwgebieden in Canada en ook één der meest achtergestelde. De delegatie vertrok daarop teleurgesteld naar huis om rapport uit te brengen, waarna andere afgezanten naar Ottawa vertrokken om hun zaak te bepleiten bij de federale regering. Want — en dit is een belangrijk punt — de uiteindelijke beslissing over de spoorwegroute blijkt niet uit Edmonton te moeten komen, maar uit Ottawa!

De federale regering heeft nu goedgekeurd, dat er volgend jaar begonnen wordt met de aanleg van een spoorlijn in het Noorden naar de Zuidkust van Great Slave Lake, maar het lijkt erop, dat deze inderdaad langs de Oostelijke route aangelegd zal worden. De betrokken spoorwegen hebben uitgerekend, dat dit goedkoper is en Ottawa vindt, dat de lijn zo beter ligt met het oog op het afvoeren der noordelijke bodemschatten. De Peace River bewoners laten het er echter niet bij zitten en hebben nu een mail-campagne op touw gezet. Over het hele gebied zitten woedende en teleurgestelde mensen brieven te schrijven naar Ottawa en de kantoren daar zullen bedolven worden onder de protesten. Alberta's premier werd gevraagd zijn standpunt in deze brandende kwestie kenbaar te maken en "please, vóór de Peace River!" Want alleen met de steun in de rug van Alberta's regering kunnen de Peace River mensen hopen dit touwtrekken om een spoortje te winnen.

Ons mededogen gaat nu uit naar Premier Manning. De stakker zit tussen twee vuren, want de zakenmensen uit Noord Oost Alberta hebben inmiddels ook al een delegatie op hem afgestuurd om de spoorlijn binnen te halen of tenminste zijn steun. Zo is dus de toestand en we volgen met belangstelling de actie in het Noorden, waar nog steeds bedreigingen gemompeld worden over afscheiding van Alberta. Wie zal zeggen of dat de oplossing is? Als ik me goed herinner, was er eens een tijd, dat het B.C. gedeelte van het Peace River District dreigde over te gaan naar Alberta, omdat het zich door zijn regering verwaarloosd voelde. Het kan verkeren ....

Ook het Noordoostelijk deel van Alberta, dat inderdaad veel schaarser is bevolkt dan de Peace River, is belangrijk. Daar liggen de beroemde Athabasca Oil Sands, beschouwd als het grootste ontdekte olie-reservaat, waarover de heren experts zich jarenlang het hoofd gebroken hebben. Ze konden n.l. geen verantwoorde methode vinden om de olie aan het zand te onttrekken. Nu schijnt deze echter gevonden te zijn en binnenkort verwacht men met de exploitatie te kunnen beginnen. Als klap op de vuurpijl kwam vervolgens uit dezelfde contreien het bericht, dat goud gevonden was in een oude verlaten oliewel aan de Athabasca River. In een minimum van tijd waren er 70 claims afgepaald. U hoeft dus niet hard te lopen, want U bent al te laat! Als het magische woord "goud" gefluisterd wordt, zijn alle lieden in de buurt er als de kippen bij. Het Noorden is blijkbaar nog steeds het land der onbegrensde mogelijkheden.

In Calgary werd de eerste delicate cornea-operatie uitgevoerd en plannen om in Edmonton een z.g. "eye bank" te openen, zijn reeds in een ver gevorderd stadium. Good old Edmonton zal de vierde stad in Canada wezen om een eye bank te bezitten na Toronto, Montreal en Vancouver. Zoals U weet, is de cornea het transparante oogvlies, dat ingeval van beschadiging blindheid kan veroorzaken. Sommige mensen beloven om dit na hun dood af te staan aan een eye bank, zodat zij blinden op deze manier kunnen helpen het gezicht terug te krijgen. Er zijn reeds aanbiedingen van donors binnengekomen voor dit prachtige werk en de Canadian Legion heeft het voornemen haar gehele organisatie in het geweer te roepen voor steun en propaganda.

Ja, dan is daar weer de grote surprise voor alle Canadese burgers, die tien jaar in onze provincie gewoond hebben, het jaarlijkse oliedividend oftewel "Sinterklaas grabbelt in de schatkist." Ditmaal zullen ze $ 17.50 per persoon ontvangen, dus minder dan verleden jaar, toen was het $ 20.—. Ook de schatkist schijnt dus aan bloedarmoede te lijden, of krijgen de "aandeelhouders" maar een klein gedeelte van het dividend, waarop ze volgens onze S.C. regering recht hebben? Het is een donkergrijs mysterie! Zeer terecht werd er in de pers op gewezen, dat de rechters nog steeds bezig zijn om de boeven van verleden jaar, die met een brutaal gezicht zo'n 100 dividendjes opstreken, achter de tralies te zetten, waar ze dan maandenlang leven op kosten van de belastingbetaler! Nu was het toen ook wel heel verleidelijk om over de schreef te gaan, want je stapte zo maar een bank binnen, plaatste een handtekening en streek het geld op. Ditmaal wordt er een ander systeem gebruikt, waarbij het publiek formulieren thuisgezonden krijgt, in de hoop, dat de mogelijkheid van fraude hierdoor kleiner wordt. Ook dat kost weer hopen tijd en geld.

Maar dit alles nog daar gelaten: waarom niet die 10 millioen op een andere manier te besteden, zodat de gehele bevolking of een enkele groep zoals Old Age pensioners, verzorging van geestelijk zieken enz., er het voordeel van heeft? Het is zonde om dit geld te versnipperen, terwijl nog zoveel instellingen op verbetering en uitbreiding wachten. De gemeenteraad van Lethbridge dacht er blijkbaar net zo over en nam met algemene stemmen het besluit een schrijven naar de Alberta Union of Municipalities te zenden met het verzoek er bij de regering op aan te dringen om het olie-dividend te besteden op een wijze, die meer nut en voordeel heeft voor de bevolking van Alberta. Onze hoeden gaan af voor de vroede vaderen van Lethbridge!

Nog even blijven we in dezelfde sfeer en vermelden, dat Mr. Solon Low, de landelijke leider van de Social Credit Party, zich heeft teruggetrokken uit de arena van het politieke leven. Zoals U nog wel weet, werden S.C.'s 19 vertegenwoordigers in het Parlement bij de laatste verkiezing alle verslagen en ook Mr. Low verloor zijn zetel voor de Peace River, die hij sinds 1945 bezet had. Slechte gezondheid en leeftijd (hij is 58) worden opgegeven als redenen voor zijn aftreden. Mr. Low heeft nu een benoeming aangenomen als leraar aan de Highschool te Raymond in Zuid Alberta. Hij heeft sinds 1935, toen hij zijn eerste duik in het politieke strijdgewoel nam, niet meer voor de klas gestaan, dus het zal een hele overgang voor hem zijn. Het is anders wel een teken van nog jeugdige veerkracht om op zo'n leeftijd nog eens opnieuw te beginnen. Zijn geloof in de S.C. Party is niet geschokt, maar Mr. Low vindt het gewenst, dat er een jongere en gezonde leider komt. Van plannen om een opvolger te kiezen is momenteel nog niets bekend.

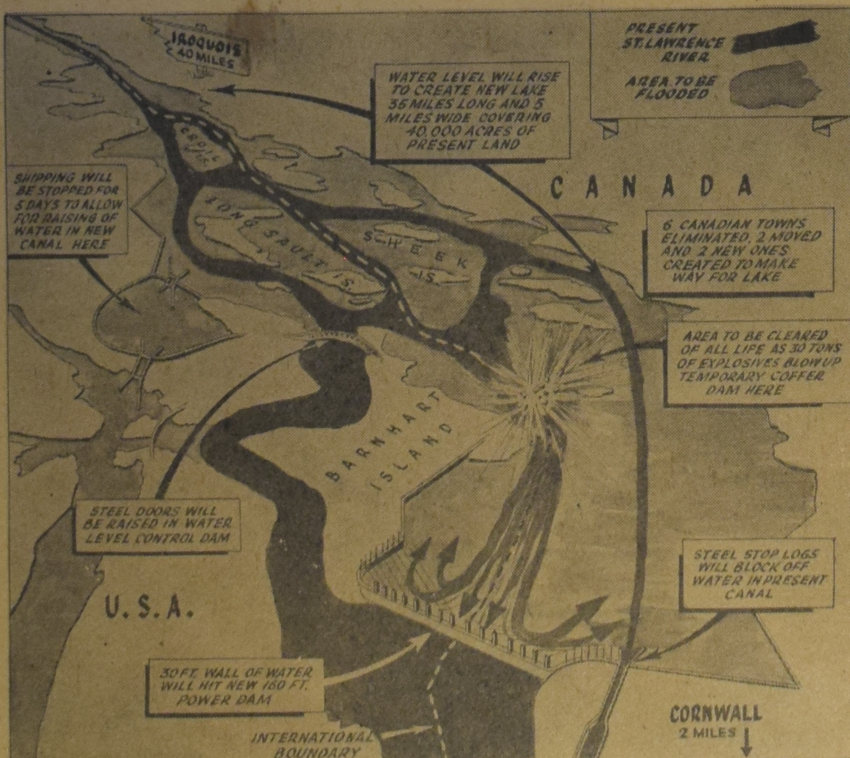
Wel, na al dit trekken door de provincie komen we weer terug naar onze thuis-basis. Op de laatste dag van de schone Meimaand trok er een parade door de straten van ons dorp om de jaarlijkse "spring clean up" campagne in te luiden. Groot en klein deed ijverig mee aan de optocht, ook verscheidene van onze Hollandse jongens en meisjes op versierde fietsen. Voorop reeds de brandweerwagen, die met de sirene ieder argeloos burger een rolling van de schrik bezorgde.

De Mayor zweefde voorbij in een glanzende slee-ee, die regelrecht uit een étalage kwam en menigeen de lippen af deed likken. De Nederlandse muziekvereniging, bijgenaamd de Brass band, zat compleet met leider en instrumenten boven op een vrachtwagen en spande zich in om opwekkende marsen te spelen. Dat ging aardig op de geasfalteerde hoofdstraat, maar ach... zodra de parade de hobbelige zijstraten insloeg, veranderde de marsmuziek in pure jazz. Elke keer, dat de vrachtwagen door een kuil reed, toverden de blazers een serie machtige (niet altijd welluidende) trillers ten gehore, waar zelfs Harry James jaloers op zou zijn. We vonden het zo schoon, dat we in vliegende vaart heen en weer gereden zijn om de parade zodoende driemaal op te vangen. Geloof me, zoiets zie en hoor je niet elke dag!

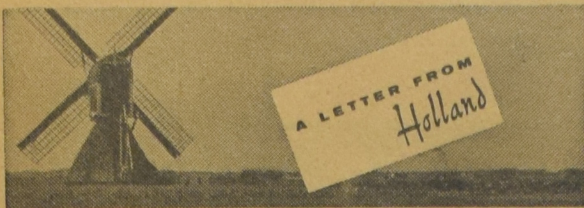
Een gast uit Nederland, met wie ik het genoegen had kennis te maken, is Mej. Lugtigheid uit Ede, secretaresse van de Chr. Bond van Boerinnen- en Plattelandsvrouwen, die als reisleidster met een gezelschap bezoekers uit Holland mee kwam. Ongetwijfeld is zij voor verscheidene onzer lezeressen een bekende figuur. Zij vertoeft momenteel bij familie in Ontario, van waaruit zij deze maand de terugreis naar het vaderland hoopt te maken.

Tenslotte nog een klein verslag hoe mijn zoon van 6 jaar erin slaagde ons op de nuchtere maag een fikse lachbui te bezorgen. Op een zonnige morgen voor het ontbijt keek mijn husband uit het raam en zag dat dappere Austinnetje van ons verdacht scheef staan. Hij vroeg aan Hubert: "Zeg, ga jij eens buiten kijken, ik geloof, dat we een lekke band hebben!" Hubert ging en liep met een ernstig gezichtje om de car heen, waarbij hij alle vier banden aandachtig bestudeerde. Even later kwam hij opgelucht binnen en zei: "Don't worry, Dad, het is geen lekke band, hoor. Only the air is going out!"

JULY 1 BLAST WILL SIGNAL OPENING OF SEAWAY

Dynamite is now being placed for the July 1 explosion that will be the last major step in the building of the St. Lawrence Seaway and Power project. With the explosion, which will remove a temporary coffer dam at Barnhart Island, a wall of water will surge forward to be stopped by the new power dam two miles from Cornwall, Ont. When the water rises to a predetermined level a new lake, 35 miles long and five miles wide will be established, covering areas that were formerly town and farm lands.

door Mevr. Jacoba M. De Groot-Vreugdenhil

Laten we dit keer eens beginnen met de boeren en tuinders, die hoe langer hoe meer beklemd raken in ons kleine industrialiserende land. En dan toch nog kans zien veel meer melk naar de fabrieken te brengen dan onze bevolking in de vorm van melk, boter en kaas kan consumeren. Maar daar ging het nu niet over. De Christelijke Boerenen Tuindersbond vierde in het begin van deze maand zijn veertigjarig bestaan. De heer Chr. van den Heuvel, die al die veertig jaar ondervoorzitter en voorzitter van de Bond is geweest, hield de jaarrede. En stelde daarin de vraag waarom in Nederland telkens weer de landbouw bij de industrie wordt achtergesteld. Een zeer gewaardeerde gast op deze jubileumvergadering was Prins Bernhard. In de middagvergadering hield de Prins een rede, waarin hij inging op de verschillende problemen, waarvoor in deze jaren de landbouwende bevolking wordt gesteld. 'Nimmer zullen wij mogen berusten in de toestand van enerzijds grote landbouwoverschotten en anderzijds ondervoeding en honger in verschillende landen.' 'De industrialisatie en ook het Deltaplan zullen diep ingrijpende gevolgen hebben voor het plattelandsgezin.'

Een andere eregast was de minister van Landbouw, Dr. Vondeling, en ook hij had iets te zeggen. Onder andere dat op korte termijn een ontwerp-vestigingsbesluit voor de landbouw aan de Sociaal Economische Raad zal worden voorgelegd.

☆

Op dezelfde dag dat Prins Bernhard het jubileum van de C.B.T.B. meevierde opende Koningin Juliana in Delfzijl de nieuwe sodafabriek. Dat was een belangrijk feit. Terwijl er ook een (politieke) geschiedenis aan is verbonden.

Het ging met die sodafabriek niet alleen om de ingebruikneming van een nieuwe moderne werkplaats, maar om de officiële introductie van een voor Nederland geheel nieuwe industrie. Soda wordt vervaardigd uit zout. Niet alleen in de Nederlandse huishoudingen wordt het product ijverig gebruikt, maar ook in de Nederlandse volkshuishouding. Het is een belangrijke grond en hulpstof, in tientallen industrieën onmisbaar. We gebruiken er met elkaar jaarlijks een tachtigduizend ton van en dat worden er binnen tien jaar honderdduizend. Tot nu toe werd al die soda ingevoerd, voornamelijk uit België. Toen in Nederland de eerste plannen voor een eigen soda-industrie werden gemaakt kwam er dus uit België dadelijk oppositie. Er werd zelfs gedreigd dat België zich uit de Benelux terug zou trekken als het soda-project in Delfzijl niet werd opgegeven. En ook in Nederland rees er verzet, toen vier jaar geleden een regeringsgarantie voor de te stichten industrie aan de Kamer werd voorgelegd. De Partij van de Arbeid wilde wel Nederlandse soda, maar dan gesocialiseerd. Prof. Zijlstra, de antirevolutionaire minister van Economische Zaken, heeft het er toch door gekregen. Dat hij het goed gezien had is nu, vier jaar later, al gebleken. De regeringsgarantie, waartegen de socialisten zoveel bezwaar hadden, kon reeds vervallen. Deze jonge Nederlandse industrie kan al op eigen benen staan.

Waarom zij juist hoog in het Noorden, in Delfzijl, wordt gevestigd? Omdat er daar in de buurt een zoutlaag is aangetroffen, omdat het afvalwater in zee kan worden gespuid, en omdat Delfzijl een goede haven bezit, zeer gunstig gelegen voor de uitvoer naar de Scandinavische landen.

Men rekent er op, dat deze soda-industrie andere industrieën zal aantrekken, zodat Delfzijl een nieuw industrieel centrum gaat worden. Dat past volkomen in het streven van onze regering om de industrie niet in het overbevolkte westen des lands te concentreren, maar haar te verdelen over alle provincies.

☆

Prof. Zijlstra was nog op een andere manier in het nieuws. Bij de behandeling van zijn begroting in de Eerste Kamer hield hij een belangrijke rede, waarin hij verklaarde dat aan de toestand van overspanning en overbesteding, kenmerkend voor de jaren 1956 en 1957, een einde is gekomen. Op de arbeidsmarkt, de kapitaalmarkt en de betalingsbalans kan een kentering worden geconstateerd. Dat waren dus niet àl te sombere klanken.

Wat die kentering op de arbeidsmarkt aangaat, het ministerie van Sociale Zaken ziet het probleem van de werkloosheid nog somber in. De vermindering van het aantal werklozen met 19.000, die kon worden geregistreerd, moet aan seizoensinvloeden worden toegeschreven. Voor de komende maanden is een stijging helaas niet uitgesloten. De werkloosheid onder het kantoorpersoneel is toegenomen, vooral door de inschrijving van gerepatrieerde werkzoekenden.

☆

Daarmee zijn we dus aan de repatriëring toe, die nog altijd door gaat. Wat betreft de verstekelingen, mensen die zonder de benodigde papieren in Indonesië aan boord van een Nederlands schip wisten te komen, de minister van Justitie heeft verklaard dat ze in het vervolg zullen worden teruggezonden. Alleen voor de 69, die op het ogenblik op de Johan van Oldenbarnevelt naar Nederland onderweg zijn, zal nog een uitzondering worden gemaakt.

☆

Twee Noorse schepen zijn voor Hoek van Holland met elkaar in aanvaring gekomen. Op één daarvan, het tankschip Artemis, brak een hevige brand uit. Vier bemanningsleden kwamen daarbij om het leven. Bij de redding hebben zich opmerkelijke staaltjes van moed en opofferingsgezindheid voorgedaan. Al was hij zelf zwaar gewond, de Noorse kapitein had de koelbloedigheid zó te manoeuvreren, dat zijn mannen de beste kansen hadden om te worden gered; niet alleen aan de mannen in hun kooien dacht hij, maar ook aan de gaskranen van de benzinetanks. Reddingsbootpersoneel, samen met een Ierse korporaal uit het Britse kamp, begaf zich moedig aan boord en de kustvaarder 'Heiloo' voer recht op het fel brandende schip of om de manschappen over te nemen. En dat terwijl zich ieder ogenblik ontploffingen voor konden doen!

☆

Personalia.

Prinses Irene heeft in Lausanne belijdenis des geloofs afgelegd. Door Ds Bergier, bij wie de prinses tijdens haar verblijf in Lausanne op catechisatie is geweest, werd zij bevestigd als lid van de Hervormde Kerk van het Zwitserse kanton Vaud. Haar ouders en haar zuster Beatrix en Margriet waren tegenwoordig.

Tot voorzitter van de Christelijk Historische Unie, als opvolger van H. E. Tilanus, werd gekozen Mr. H. K. J. Beernink.

Er zijn in de afgelopen weken uit verschillende gevangenissen weer gedetineerden ontsnapt.

Overleden is, 94 jaar oud, de bekende 'Ome Jan van Zutphen', eens een socialistisch voorman. Voor heel ons volk heeft hij zich verdienstelijk gemaakt door de oprichting van de 'Zonnestraal'-arbeidskolonies voor t.b.c.-leiders.

OPLOSSING VAN VORIGE PUZZLE

Horizontaal: 1. kano; 3. druif; 5. snor; 7. nar; 9. iel; 11. m.o.; 13. zaal; 15. esse; 16. ik; 17. prei; 19. teen; 21. snaak; 23. gewin; 27. dan; 28. tafel; 32. as; 33. sop; 35. r.a.f.; 36. do; 37. oir; 38. gil; 39. li; 41. art; 43. bon; 45. pa; 47. kleed; 49. dom; 51. noria; 53. orgel; 54. aker; 57. otto; 60. nu; 61. tulp; 63. kano; 65. p.s.; 67. nis; 68. lel; 69. lama; 70. kluit; 71. kolf.

Verticaal: 1. kam; 2. onze; 3. dra; 4. fis; 5. slee; 6. rok; 8. aai; 10. est; 12. op; 14. land; 15. elan; 16. in; 18. ruw; 20. elf; 22. aal; 23. ga; 24. es; 25. is; 26. noord; 28. talon; 29. af; 30. ed; 31. l.o.; 34. pit; 35. rib; 39. l.k.; 40. il; 41. a.e.; 42. rog; 44. n.o.; 45. pi; 46. aa; 48. eik; 49. drop; 50. melk; 52. rat; 54. au; 55. etna; 56. rui; 57. one; 58. tolk; 59. op; 60. nul; 62. l.s.k; 64. alt; 66. suf.

Thine IS THE KINGDOM

by James H. HUNTER

(69)

Both men were amazed at the skill with which the boy piloted the boat with hardly any diminution in speed. It was only when they came within sight of the islands that he shut the engine down. About one hundred yards from the shore, he turned it off completely. Almost immediately they heard the laugh of a loon come across the water a little to the left. Dale answered it and MacKellar took a paddle and eased the boat down the shore as Dale directed him towards an old broken-down dock on the south side of Faith. It was not until they had reached the dock that the figure of the boy emerged from the woods, ran along the dock and jumped lightly into the boat.

"Good boy, Jim Bruce!" said MacKellar. "You deserve a medal, as do all you other boys."

"Thank you, sir! The mosquitoes are bad in there, and I don't think I could have stood it if I hadn't taken some of Dr. Tresham's special ointment with me. I think the men were looking for me. There they are, sir." A launch had come round the eastern end of Charity and immediately the police boat was caught in the glare of a searchlight.

"Give her the gas, Dale, and see what you can do with her," said MacKellar. "I want to keep out of their way for the present." Fast though their launch was, the other was faster.

"I believe I could wreck their boat, sir," said Dale.

"You could?" said the detective quickly. "Then do it. It is what they deserve."

"Are they following directly in our wake?" asked the boy.

"Yes, just about it. Three feet to the left, I would say. They evidently feel if it is safe for us it is safe for them."

The two boats were now in a narrow stretch of water between two islands. Ahead lay the open lake. The boy held the police boat a little closer to the shore and the other followed suit.

"Is he still a little to the left, sir?" queried Dale.

"About two feet, I would say," said MacKellar gripped with the drama of the race.

"That is enough." The searchlight had gone out and the moon gave all the light that was needed. The two boats sped on towards the narrow aperture that led into the lake. They had almost reached the end of the island when Dale turned the wheel almost imperceptibly to the right.

The men watched with fascinated interest. Both felt the slight scraping as the boat shot out into the open water. Then next instant from behind them there was a grinding crash and a fierce shout. As they looked they saw the bow of the communist's boat heave into the air, then come to rest on the reef that had torn the bottom out of it.

"Well done, Dale!" said MacKellar in admiration. "You certainly proved that you knew these waters."

"I wouldn't have missed that for a fortune," said Sam Peake, laughing uproariously. "The comrades can hibernate with the mosquitoes till morning."

Dale laughed gleefully. "I wouldn't have touched it, sir, if it had been daylight. I've passed that reef often and knew exactly how much I had to spare."

* * *

It was a happy party that gathered at Dr. Tresham's cottage. By the time MacKellar and the others had returned, Jill had phoned her mother to tell her she was safe. Dr. Tresham called Glen Rocks to inform the parents of the Die-Hards that the boys were all right, and that they would be brought back later. He also reserved a room for Jill for the night. All were anxious to hear the girl's story.

"It was at two o'clock I received the phone call from Port Carling," she said. "This man Singer told me that Inspector MacKellar was visiting the home on Lake Joseph where he (Singer) was employed. If I could meet him in Port Carling in a short time, he would drive me there in his launch and bring me back to the Port again since he had to return later in the afternoon. I thought it was funny that Colin could not phone himself, but he said there was no phone on this island where he was. When I asked what he was doing there, he was very vague. He said it was in connection with his work, and since I knew that you were looking for that communist rendezvous, I did not think that strange."

"That was my fault, darling, that I did not tell you we had found it with the help of the Die-Hards," interjected MacKellar. "Bless their hearts!"

The girl smiled. "So say I. Well, as you know, I took the outboard and went up to Port Carling and left it there. The man recognized me. He had a nice launch."

"—Which is now a wreck!" said MacKellar viciously. "Pardon me, dear, continue."

"When we were getting gas I asked him how we were going to Lake Joseph, and he seemed to be very much confused. He said he had made a mistake, and it was Lake Rosseau were Colin was. That made me a little uneasy since I had said in my note to Mother that we had gone to Lake Joseph. And then I did not like the man. The more I thought of the whole matter, the more uneasy I became. When I reached the islands I felt a bit relieved, since I could see some people there and noted that it was a large and pretentious house. It did not for a moment strike me that this was the place Colin had been seeking. The man, who, by the way, never told me his name, dit not take me to the main building, but by a little path up to a small cottage. By this time I was thorougly alarmed. I asked him where Inspector MacKellar was, and he said I would find out soon enough. Just then the door of the cottage opened, and that dreadful man Borovitch came out. I brøke away from the man who was holding me, but Borovitch seized me and dragged me back into the cottage, then went out locking the door and saying, 'I will see you later, my little pigeon!'

"I need not tell you I was terribly frightened. It must have been two hours later that I thought I heard someone outside. The window of the cabin had been boarded up, but one of the boards was loose and I pried it off. There was a girl outside. I tapped on the window. She was not surprised to see me. She told me not to be afraid and that she would come again. She had not been gone long before Borovitch came back. He told me he had come to give me the opportunity of marrying him, that he had loved me when he first saw me at the Royal York and that he was going to be a great man in the new regime when the Soviet took over the world. I could have laughed, only those cold eyes filled me with unspeakable terror! He said he would give me the night to think it over, and that I would say 'yes' in the morning. I told him that neither tomorrow nor any other day would ever induce me to agree to his infamous proposal. That made him rage, and I thought he would have killed me. He told me he knew I was in love with Colin and that he would kill us both unless I agreed to his proposals.

(To be continued.)

The Teaching of History
in our Schools

How shall we teach history to the children in our Christian schools?

In order to answer this question adequately, we must first have a clear concept of what is involved in the teaching of history. In the "Course of Study for Christian Schools" we read as follows: "History, in its narrower sense, has been traditionally defined as a record of past events. As applied to subject matter, it is taken to mean more particularly a systematic account of the events in the life a nation, the political, social, economic and international events as well as any others which are considered pertinent to an understanding of the nations or peoples involved.

It is impossible, however, to teach a series of historical events without some explanation, without at least a trace of interpretation. And as soon as the teaching of the facts of history is accompanied bij interpretation, the teacher is giving his pupils a "philosophy" of history. The very selection of a series of events, the explanation of their relations one to another, and the enumeration of their results in the light of subsequent events presuppose a philosophy of history. Since neutrality in the interpretation of an historical record is an impossibility, the importance of a sound philosophy cannot be over-emphasized."

Through the ages there have been as many philosophies of history as there were philosophies of life. To the question: What is history? the philosophes of the Age of Enlightenment would have answered something like this: History is a manifestation of the progress of the Human mind, of the unity of mankind, and all men will in the end participate in the same progress; in the long run all men will agree, and the outcome of history will be one uniform civilization in which all peoples and races will equally share.

The socialist sees in history nothing but a continuous struggle between the classes. First the feudal and bourgeois classes clashed. Bourgeois revolution broke out in England in 1642, in France in 1789, and in Germany in 1848. Meanwhile, as the bourgeois class develops, it inevitably calls another class into being, the proletariat. The bourgeois are the capitalists the proletarian is the wage worker, who has lost everything but his own hands. In the end the proletarianized mass simply takes over from the remaining bourgeois and the social revolution is thus accomplished. For a time there will be a dictatorship of the proletariat. After that the state will wither away. This is the world picture offered by Marxism.

The evolutionist also sees history as a struggle. But for him it is a constant "struggle for existence" in which only the "fittest will survive" through a "natural selection" of the most favored races. At the end we may expect the Superman, a noble being, who in a final triumph of world history should issue from, lead, dominate and dazzle the multitude. This philosophy of which Nietsche was the spokesman, manifested itself strongly in Naziism. Since Naziism was defeated in 1945, we may assume that the time for the Superman had not come yet.

This was not the only defeat that evolutionists suffered. Evolution as a theory of science (with which we have to deal in the field of history too) is also on the wane. Julian Huxley, grandson of Thomas Huxley, one of the preachers of evolution, admitted that he saw evolution as a "series of blind alleys", some longer, some shorter, but each one in the end coming up against a "terminal blank wall". Rev. Philip Hughes in his lecture "evolutionary Dogma and Christian Theology" (see Torch and Trumpet Dec. '55) says this about it: "That evolution is an arrested force, that it has got itself hopelessly bogged down in a number of ruts, is a surmise the innocence of which one can hardly be blamed for suspecting, for it looks suspiciously like a device whereby the evolutionist hopes to extricate himself from the embarrassment of the unbridged gaps between the species. If it is true that bridge-organisms are no longer being produced, it is futile to expect them to put in an appearance. It cannot be denied that these perverse missing links have obstinately refused to put in an appearance and so we are informed that now after nobody knows how many hundreds of millions of years of activity, evolution has ceased to operate in the realm of nature. Worn out and frustrated, no doubt, after going down innumerable blind alleys and coming up against innumerable terminal blank walls, this mighty, sleepless irresistible force has had enough and is ready for a quiet retirement. The struggle has proved too great. Evolution is ready to take its place amongst the fossils."

Since evolution is the one predominant philisophy in the modernistic schools, permeating all the subject matter, history not excluded, we can never be too much on our guard, lest our children are infected by its theories and come in danger of losing their faith in the authority of he Word of God. We would not want them to live by "fossils" instead of by the Bread of Life.

After all, those fossils may at the end seem to be not quite so old as scientists first thought them to be! When scientists want us to believe that the age of the earth must be counted by billions of years, let us begin then to doubt their methods of calculation. "Those methods are based on several assuptions and none of these assuptions is necessarily true. There is no reason why God should not have placed some of the decay products such as radium, into the rocks at the time of creation" (See "On the age of the Earth" by Jacob Heerema in Torch and Trumpet of Febr. '56).

Indeed, there is for a Christian na reason why God should not have placed the layers of coal, which ordinarily would have needed millions of years to develop, into the earth at the time time of creation. If we cannot believe in creation as a miraculous fact any longer and must needs explain everything along lines of rational thinking, we must put the Scriptures aside because they can only be understood by those who believe in a God of miracles.

To a Bible-true Christian the theories of evolutionists will never be a "threat". When God tells us in His Book that He formed man of the dust of the ground, Gen. 2, 7; we will not be wiser than our Creator and assume the possibility that God should have used a man-ape to make man, and that just to please a scientific hypothesis that, as we have seen, is already "on the wane". John Calvin tells us in his "Institutes" that nature is a book of God, but that we can only read this book with the help of glasses, and that these glasses are the Holy Scripture. But when we try to do it just the other way round and read the Bible with the glasses that nature offers, prescribed and adjusted according to the theories of modern scientists, then we must not wonder of the pages of that Old Book become more blurred.

(To be continued.)

Ladner, B.C. B. Boulogne.

Dick and John go Overseas

by Rita van Westenbrugge

⑥

It is . . . uncle Ed. "Come in, see my cabin. Welcome to my headquarters. I share this stateroom with another gentleman, but he has gone down to the lounge. Sit down—have a coke." He pulls some bottles from under his bed. "Here's to a good, fast crossing and a happy stay in Holland." They sip their cokes slowly, while uncle Ed talks about all the wonders of a modern ocean liner. He has been a passenger on the big Queen Elizabeth and got lost. He has been on the captain's bridge in a fog, when sailing on the Carpathia, years ago, before radar was used. He has seen the distress signals of people in life boats, whose ship had struck a mine. Dick and John are all ears, as uncle Dick goes on and on. In the middle of a very good story, the radio in the corridor start to tell people that it's time for supper. Uncle Ed says: "Well, boys, I'll have to go down now, if I want something to eat at all. Do your folks come to the first or to the second session?"

Dick and John look puzzled. Daddy did not mention anything about it.

"Well, come along anyway. Maybe we'll meet your dad and mom, and if not, there might be room left at my table." Following uncle Ed, they find the dining room easily. Good smells of soup and meat tell them the cooks know their job on this ship. Uncle Ed finds his table, and the steward in charge of it. He talks with the steward. "Okay, boys, you are lucky. Not all the seats at this table are taken, so the steward does not mind if you sit with me."

The table looks most attractive with sparkling glass and silver. The steward serves the boys a good helping of tomato soup. They say grace softly, but many people just forget it. John says: "Uncle Ed, did *you* say grace?"

Uncle Ed is a little embarassed. "No Johnny, I just forgot, but at home I always do." "Dad says we never should be ashamed," says John in a clear voice. Uncle Ed does not get cross. "From now on I won't be ashamed, either," he says softly. — After the soup some kind of delicious looking fish is served. After that again something else: very good meat with little browned potatoes around it. This course is followed by pie with icecream, and just in case somebody is still very hungry, there's a big platter with all kinds of fruit. Is there never an end to all the good things? John and Dick feel as if they might skip breakfast tomorrow morning. — Say, listen! The radio has something to say about two lost boys: "Will Dick and John Hake please come to the purser's office? Their parents are waiting for them." The message is repeated three times. Oh—they clean forgot about dad and mom! Uncle Ed looks guilty, too.

"I'm afraid it's my fault, boys. I kept you here too long. Come on, we'll go find your parents."

Dad and mom sit on a bench in the hall by the purser's office. They look worried, but their faces brighten, when uncle Ed shows up with the boys in tow.

"Mr. and Mrs. Hake, I have to apologize for this. I enjoy the boy's company so much that I simply forget to send them back to you. If it ever happens again, please come to cabin 364 on the C-deck." Now mom smiles again. Dad says: "As long as we know they are with you, it's perfectly all right. We just started to worry because we could not find the boys anywhere. It's getting close to supper time, too, and usually they are ready for a good, big meal. I figured their tummies would tell them to head for their temporary home."

Uncle Ed chuckless: "I leave it to the boys to explain this last one! Bye-bye. Hope to see you tomorrow."

He disappears into one of the many long corridors. — Mother says: "Come on, boys get washed before supper. Be quiet in the cabin, for Marian fell asleep a while ago. The steward will bring in some food for her, when she wakes up. Here's our place." Mom hands her sons a washcloth and a towel. They give their hands and faces a good rub. "Hurry up, fellows, supper is in ten minutes," says mom, whispering. "Yes, but we . . . "Dick whispers back, but mom does not hear. She just dives under one of the beds to get something out of a suitcase. Dick starts again, a little louder this time: "Mom, really we don't . . . "Mom does not let him finish." Just tell me after-don't wake up your little sister," she whisper.

John and Dick look at each other. Their eyes twinkle. They have a hard time keeping a straight face. Daddy comes in. "Daddy, we should not go . . ." tries John, just for a change. — "No got to the dining room? What's wrong with you boys? Going to be seasick now already? Step out into the hall and tell me."

Dick and John laugh till their sides hurt. "NO, dad, we are fine. But we HAD our supper already . . . with uncle Ed.

(to be continued)

INGEZONDEN:

May Day Celebration

Dear Editor,

Your esteemed article "Meedoen of Geven" in this week's Calvinist-Contact drew my attention in a special way, because in our community we find ourselves in about the same circumstances as your letter-writer. We also have an annual May Day here, and we also have a Christian School, and consequently we encounter the same problems. Maybe we can help each other in solving these problems.

Our Christian School Board had to decide about the question: go along with the May Day festivities or not? for the first time last year. After ample discussions they decided to have the children take part in the parade, but not participate in the May Queen ceremonies, only to watch them.

We had a big sign carried by two boys, showing the name of our school, and some other decorations. After the parade was wound up on the Public School grounds, the children watched the Maypole-dance (an innocent affair), listened to the various speeches, sang 'God Save the Queen' (!) for a 10-year-old May Queen, got some refreshments, and took part in some sports. And that was all there was to it!

This year the May Day Committee asked us again if we were to choose a May-Queen, and so the School Board had again to take a decision. Now they decided to let it go altogether. If you will read the enclosed paper-clipping, especially the last sentence, you will be able to appreciate that decision. You may say: Well, we need not allow our children to go to a dance. We can keep them away from that. All right! When our own children attended the Public High School, there were also dances, but they never went there. Going to High School, however, was for our children a necessity at that time, and that was sufficient excuse for bringing them into that 'temptation'. But what necessity is there in participating in festivities that inevitably end up in "a dance for the children"? (Not the Maypole-dance, mentioned earlier).

Did the school Board not know that last year? Yes, they did. And they did know that none of our children would go to that dance, not this year either. Still they decided to cut it out altogether this year. And I think it was a good decision.

The reason why I write this letter is that perhaps it might help your correspondent in his problem. I feel the same way as he does. Too frequently we give our Canadian fellow-citizens the impression that we want to stay on our own, that we want to isolate ourselves. We have our own Churches, in many places our own schools, we always visit with our own people, and seldom with Canadians. I am convinced that in many cases (wherever possible) we should do well to mix more with the Canadians.

And this was now exactly the reason why last year our School walked along in the parade. Until it appeared that it was impossible to go halfways along and then stop; that it was better to stop right at the beginning.

The responsibility the School Board has for the children made them decide as they did.

There are other ways however, in which, on an occasion like this, we as Dutch Canadians can show our interest in Canadian society. For instance, how about the young people, making together a float, showing the characteristic features of life in Holland, such as a windmill, tulips, wooden shoes, Marker clothing etc.? I am sure that our Canadian neighbours would appreciate that. They would appreciate it that we are no longer too 'standoffish' to show ourselves in their midst. And going along in a parade by itself would have nothing to do with May-Queen ceremonies, with which we are always tied up when we go along as a school.

Thank you very much for allowing me this much space in C.-C.

Yours sincerely,
Dutch-Canadian.

Sumwear, Canada.

(Name and address of correspondent are known by editor.)

LEZERS SCHRIJVEN:

To much Dutch . . .

"In reply to your letter, dated May 7, I have several reasons for not renewing the Calvinist Contact (subscription). In the first place I am the only one in my family who can read the Dutch language and the C.C. contains mostly Dutch.

In the second place I feel too often a smug complacency of the Dutch in the C.C., just as though they are superior to the Canadians or Americans, like an article describing the Americans as childish people, while the Dutch were more mature.

These article may be good reading for people just from Holland but I don't approve of them. While you have some very good articles in your paper also, these former things made me so disgusted that I decided to discontinue your paper. However since you have sent it since January I will enclose $2.— for your expenses.

Sincerely yours, A.N.

ANSWER: Although we do not plead guilty, we should admit that there may be reason for complaints once in a while. We would rather hear such complaints before we receive a verdict condemning us without trial. Still, we have hope that in due time we may gain acquittal, when our paper, together with the majority of its readers will more and more integrate into our new nation and language.

Editor.

Kerknieuws

FREE CHR. REF. CHURCH

Beroepen te London, Ont. M. Vlietstra, Chr. Geref. pred. te Eemdijk, Nederland.

PROF. DOOYEWEERD IN CANADA

De bekende Nederlandse theoloog Dr. Herman Dooyeweerd verblijft momenteel in Canada. Hij zal verschillende predikaties en toespraken houden voor de Nederlandse immigranten en voor Reformatorische organisaties, o.a. op de conferenties te Calgary en Montreal, belegd door de afdelingen van de International Association for Reformed Faith and Action.

INTREDE REV. JOH. BEKKERING

HAMILTON. - Na enige tijd vacant te zijn geweest heeft de gemeente van de First Reformed Church van Hamilton, Ont. op Zondag 22 Juni weer een eigen predikant ontvangen. Rev. Joh. Bekkering van Muskegon, Mich, U.S.A. deed op die dag zijn intrede met een predikatie over Jesaja 1 vers 20: "De Heere heeft het gesproken". Hij legde de nadruk op de autoriteit van de Bijbel als het Woord van God.

De bevestiging had plaats op Donderdagavond 19 Juni door Rev. Schermer van St. Catharines na een predikatie door Ds. Jac. Blaauw over "Ambassadors of Christ". De gemeente word toegesproken door Rev. Fikse van London, Ont. en de predikant door Rev. VanderPol van Harriston, Ont. Een voorlopige kennismaking tussen gemeente en predikant had plaats Donderdagavond na de dienst in een "social hour". De volgende Dinsdag werd een begroetingsavond gehouden.

INTREDE Ds. DAHM

LEAMINGTON, Ont. - Op Zondag 15 Juni mocht de Christian Reformed Church te Leamington uit Gods hand haar eigen herder en leraar ontvangen.

Ds. P. F. Dahm, die sedert April 1957 als Stated Supply in Leamington werkzaam was, nam het beroep als predikant naar deze gemeente aan. Hij werd door de consulent van de gemeente, Ds. G. Bouma te Essex, in het ambt bevestigd.

Ds. Bouma bediende het Woord Gods naar aanleiding van Richteren 6:14, de woorden welke de Engel des Heeren tot Gideon richtte "Ga heen in deze uwe kracht".

Hierna werd Ds. Dahm in het ambt bevestigd, waarna hem staande werd toegezongen de zegenbede uit Psalm 134:3.

Ds. Dahm bediende hierna het Woord des Heeren uit 2 Corinthen 5:20 en 21, de gemeente bepalende bij de volgende punten;

a. Het ambt van de Dienaar des Woords;

b. De boodschap van de Dienaar des Woords.

CHRISTELIJK ONDERWIJS IN AUSTRALIE EN NIEUW ZEELAND

Een buitengewoon interessante beschrijving van de situatie van het Christelijk schoolonderwijs in Australië en Nieuw Zeeland vonden wij in een artikel van Ds. J. J. Van Wageningen in het blad "Trowel and Sword". In deze zuidelijke emigratielanden zijn twee organisaties voor Chr. onderwijs werkzaam. Christenen van Reformatorische huize (meest Nederlandse immigranten) werken in hoofdzaak voor Christelijke schoolverenigingen, uitgaande van de ouders, met als grondslag gewoonlijk de belijdenisgeschriften. Daarnaast is er de C.E.F. (Christian Educational Fellowship) welke werkt voor Christelijke inter-denominationale scholen als Evangelisatiemiddel. Dit evangeliserend doel beheerst ook heel de organisatie. De school gaat niet uit van de ouders, maar van de C.E.F., terwijl de onderwijzers als "missionaries" in de C.E.F. zijn opgenomen. Wanneer de C.E.F. op verschillende plaatsen practisch alleen met Reformed mensen te maken zou hebben, zou het interdenominationale karakter niet tot z'n recht komen, maar zou het practisch Reformed zijn, wat de C.E.F. absoluut niet wil.

Echter buiten de Reformed Church heeft de C.E.F. nog maar weinig aanslag gevonden. Haar oproep aan Australische christenen heeft tot nu toe maar weinig weerklank gevonden.

Wanneer we de reactie van Reformed mensen buiten beschouwing laten, dan komt er hierop neer dat in Sunshine, Victoria, door enkele Australische Christenen een Christian School Committtee gevormd is, dat zich ten doel stelt een C.E.F.-school te stichten, en voorts werd eind vorig jaar mededeling gedaan van het feit, dat dit ook het geval is in Rockhampton, Queensland. Dus slechts op twee plaatsen een klein begin.

Het zijn voornamelijk Baptisten en Brethren, die positief reageren.

Onder de Australische Christenen zijn er die het wel mooi vinden, maar er verder toch niets op uitdoen en er niets voor over hebben.

De meesten echter begrijpen er niets van. Ze staan totaal vreemd tegenover het begrip Christelijk onderwijs. En velen keren zich er fel tegen, want de nationale eenheid mag niet worden verbroken.

Voor de C.E.F. is dit verloop wel teleurstellend. Men heeft veel gebeden en men had gehoopt, dat de reactie van de Australische Christenen veel groter zou zijn.

De C.E.F. zit echter niet bij de pakken neer. Dr. Upsell, een van hun leiders heeft gezegd, dat zoveel actie voor God's Koninkrijk klein en met veel teleurstellingen begonnen is. Ze willen blijven bidden en werken, in de verwachting dat al kost het veel tijd en geld en inspanning, hun streven onder Gods zegen vruchtdragend zal zijn.

*

Ook bij de "Reformed" schoolverenigingen zijn de practische resultaten nog beperkt, maar toch wel iets omvangrijker dan bij de C.E.F. Men heeft hier te doen met leden die van huis uit bij en in de Chr. school zijn opgegroeid en met dit begrip volkomen vertrouwd zijn en daardoor ook beter de betekenis en noodzakelijkheid van Chr. onderwijs verstaan.

Zodoende zijn er in Australie en Nieuw-Zeeland al verschillende Schoolverenigingen opgericht voor "Christian parent-controlled schools".

In Australie is men het verst te Kingston op Tasmanie. Uit de gegevens blijkt, dat daar in 1956 al een terrein is aangekocht. Door de offervaardigheid van de leden (toen 60 in getal) was dit op de Jaarvergadering in 1957 schuldvrij eigendom van de vereniging. Bovendien wordt nu in 1958 een stamkapitaal bijeengebracht van £4000, om daarmee de eerste financiele basis voor de schoolbouw te verkrijgen. Dat "iedereen" mee doet blijkt wel, wanneer we lezen, dat een twaalfjarige jongen een wekelijkse shilling heeft toegezegd voor 1958, als tien procent van zijn "inkomen" als "paperboy"!

Men wil beginnen met de bouw van een "unit" voor de Lagere School, drie lokalen, waarin circa 80 kinderen kunnen worden onderwezen. De exploitatie van een dergelijke school, met een mannelijk hoofd en een lady-teacher met leermiddelen, afschrijving op gebouwen, onderhoud enz., wordt begroot op £4000 per jaar. Dit betekent, dat de ongeveer 70 leden, die er zijn, elk gemiddeld tenminste £1 per week moeten bijdragen.

Het ziet er naar uit dat binnen afzienbare tijd Kingston, onder Gods zegen, de eerste Christian-parent-controlled school in Australie zal hebben.

PICNIC CHR. REF. CHURCH GUELPH, ONT.

Op 31 Mei vond een geslaagde picnic plaats op de farm van fam. Mulder, welke tot versterking van de onderlinge band heeft bijgedragen. Op het programma stonden o.a. kinderspelen, stoelendans voor de meisjesvereniging, kussengevecht voor de jongelingsvereniging, kruiwagenrit voor paren, touwtrekken voor heren, stoelendans voor geh. vrouwen, ringrijden (achter tractor) voor paren. De dag werd beeindigd met een kampvuur, waarna Ds. Derksen een slotwoord sprak. De totale opbrengst bedroeg $140.—, waarvan kerk en school ieder de helft kregen.

Op 10 Juni vond een gemeentevergadering plaats, waarin de bouwcommissie de stand der kerkbouwplannen aan de gemeente voorlegde. Besloten werd voort te gaan met een der plannen, n.l. de bouw van een nieuwe kerk in de omgeving van de Edinburgh Rd. De bouw kan echter pas beginnen nadat de gemeente blijk zal hebben gegeven tot het brengen van offers bereid te zijn. Er is een actie aan de gang, waarin van ieder voor 1 Nov. a.s. één weekloon extra wordt gevraagd. Van het geraamde bedrag van $3000.— werd tot heden $2300.— toegezegd.

AAN ONZE ABONNEES

Het komt nog al eens voor dat wij abonnementsgelden ontvangen van abonnees op Calvinist-Contact, zonder dat de naam van de afzender wordt vermeld.

Dit veroorzaakt grote moeilijkheden in onze administratie, want op deze manier kunnen wij de betaling niet afboeken, omdat wij niet weten waar zij vandaan komt. Het gevolg hiervan is dat wij nog eens een betalingsverzoek zenden, terwijl het abonnement al betaald is.

Men zou dan de indruk kunnen krijgen dat onze administratie niet in orde is, maar in werkelijkheid ligt de oorzaak dan bij de zender.

Mogen wij U vriendelijk verzoeken bij betaling van het abonnementsgeld er voor te zorgen dat hetzelfde adres wordt vermeld dat elke week voorkomt op Calvinist-Contact?

Mocht U verhuisd zijn, vermeld dan s.v.p. het nieuwe- èn het oude adres.

Hartelijk dank voor Uw medewerking.

De Administratie.

GALE CAUSES ONTARIO CROP LOSS

Tobacco lands around Simcoe, Ont., suffered what may be millions of dollars damage from a howling gale that blew across the southern part of the province picking up loose, dry, topsoil and ruining crops. Margaret Kecskes, above, shows how the newly planted tobacco plants were smothered by the blowing soil. Whole townships of farmlands reported up to 25 per cent. loss which may be increased if rains do not come to hold the soil.

Leuk meisje zoekt

KENNISMAKING

met nette Heer, ongev. 30 jaar. Liefst omg. Toronto. Br. ond. no. 1111, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

JONG GEHUWD MAN

(Chr. Ref.) zoekt vast werk in Ont. Brieven onder no. 1112, % Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

Te huur:

2 GROTE KAMERS

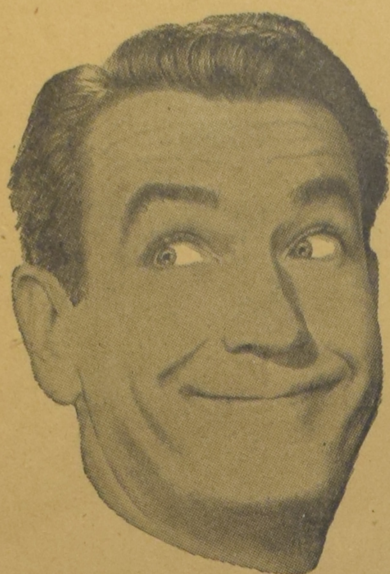
in nieuwe bungalow, met eigen badkamer, eigen ingang en parkeergelegenheid. Zeer geschikt voor 4 vrienden of vriendinnen. Phone CH 4-5293.

Op veler verzoek:

Waar woont de Fieldman?

Voor inlichtingen over emigratie van Holland naar Canada en medewerking voor het verkrijgen van werk en woning kunt U ten alle tijde terecht bij de fieldmen van de Chr. Ref. Church. Hun namen en adressen zijn:

H. J. Lam	Masstown, N.S., phone DEbert 8-31
A. De Jonge	3075 Barclay Ave., Apt. 4, Montreal, P.Q., phone REgent 3-8376
J. VanderVliet	304 Dundas Street W., Trenton, Ont., phone EXeter 2-4641
C. Steenhof	43 Crane Ave., Weston, Toronto 15, Ont. phone CHerry1-0811
G. J. Kampjes	West 5th St., Box 23, S.S. # 2, Hamilton, Ont., phone FUlton 5-6735
H. Nieman	P.O. Granton, Ont. Tel. 51 R 3.
J. Mussche	333 Ralph Ave. W., Transcona, Man.
P. J. Cruson	1226 Angus St., Regina, Sask.
A. J. Looy	2629 Kelvin Ave., Saskatoon, Sask.
B. Nieboer	Iron Springs, Alta., phone R 216
H. J. Ten Hove	Blackfalds, Alta., Tel. 2717
T. Reitsma	4408-118th Ave., Beverly, Alta., ph. 793973
N. VanderZouwen	426-22nd Ave., N.E., Calgary, phone 76064
J. Prins	Beverly, Alta., phone 292-2214
E. Laninga	3817 Hertford St., South Burnaby, B.C. phone HEmlock 1-7205
A. De Jong	1535-2nd St., South Burnaby, B.C.
S. De Walle	2860 Heath Drive, Victoria, B.C., ph. 3-9254
H. Zoethout	R.R. # 2, Vernon, B.C.

EEN

VERRASSING

VOOR ONZE

VASTE EN TOEKOMSTIGE KLANTEN

SLAGER'S

FURNITURE & APPLIANCES

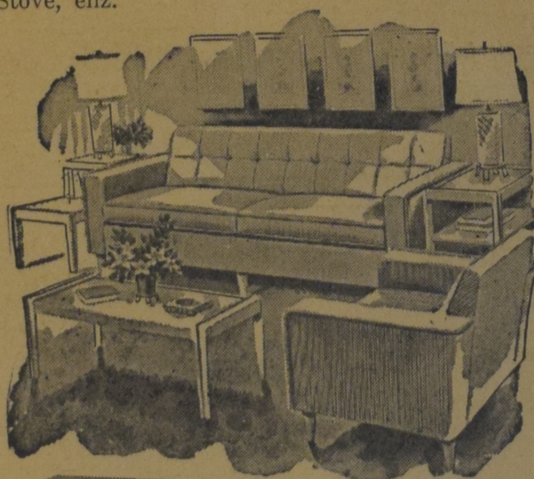
gaat U vanaf Donderdag 26 Juni de gelegenheid bieden om een

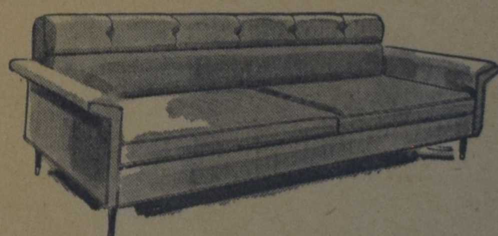
BEDROOM SUITE

voor $1.00

te kopen, of eventueel een Chesterfield Set of TV Set of HiFi Combination of Kitchen Set of Refrigeratior of Stove, enz.

HET GAAT ALS VOLGT: Iedere 20ste koper krijgt zijn gekochte artikel voor $ 1.00. Als U dus 3 of 4 grote artikelen koopt, dan heeft U even zovele kansen. De winnaars worden op Woensdag 2 Juli en 9 Juli via ons Radio Programma over CHML bekend gemaakt.

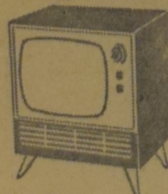

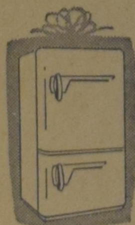
Onze abnormaal lage prijzen

blijven tijdens deze Special Sale gehandhaafd, zoals b.v.:

DAVENPORT SET	*2 piece*	*vanaf $ 119.-*
BEDROOM SUITE	*3 piece*	*vanaf $ 119.-*
KITCHEN SET	*5 piece*	*vanaf $ 49.-*

KOMT, ZIET EN OVERTUIGT U

ZOJUIST ONTVANGEN:

5 piece Kitchen Sets

MET EXTRA GROTE TAFEL, 3 GEWONE STOELEN EN 1 ARMSTOEL VOOR DE SPECIALE PRIJS VAN

$ 69.95

SLAGER'S FURNITURE & APPLIANCES

645 BARTON STREET EAST — HAMILTON, ONTARIO — PHONE LI 5-9985

CLASSIFIED ADS

ARE EASY AND NOT EXPENSIVE

Pay your advertisement when you send it in. See our new standard-rates below:

Birth-announcements	$ 2.50
Engagement-announcements	$ 2.50
Marriage and anniversaries	$ 3.50
Notifications of death	$ 3.50

"For Sale" and "Want" advertisements up to 40 words $ 2.00.
For every word more 5 ¢.
For "letters under number" $ 0.50 extra.

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van een welgeschapen zoon en broertje, die wij

FREDERICK WILLIAM

noemen.

Mr. & Mrs. W. de Jong.
Eddy.
Elma, Ont. R.R. # 1.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van een welgeschapen dochter en zusje, die wij

RITA ALICE

noemen.

Mr. & Mrs. W. Horbers.
Willy, Wilma.
R.R. # 1, Brinston, Ont.

De Here verblijdde ons met de geboorte van een welgeschapen dochter, die wij

JOYCE HARRIET

noemden.

Mr. en Mrs. Vaartjes—Westerman.
Blinda Sylvia.
5 Juni 1958.
19 Lippincott St. E., Weston, Ont.

Wanted:

A COUPLE

A man to help packing eggs and wife to do housework. No experience necessary. T. Tuls, Orton, Ont.

In Cobourg Ont. is plaats voor een goede

AUTO-MECHANIC

in grote zaak. Tevens goede

SCHILDER

gevraagd en een

KAPPER

Alles dicht bij Chr. Ref. Church. Geregeld werk. Inlichtingen bij JOHN SUURDT, R.R. 5, Colborne, Ont.

For sale:

FARM IN CARROT CREEK, ALTA.

One ¼ section, 60 acres in cultivation, good buildings, Calgary Power, drilled well, fenced and cross fenced. Land and buildings are in very good shape. Four-rooms House. Three miles south of Highway 16. Three miles to store and Postoffice. Gravel road and busroute. Fifteen or 30 miles to Christian Ref. Churches. Opportunity to rent more land.

Reply, quoting No. 10, to Woudstra's Book Store, 9330 Jasper Ave., Edmonton, Alta.

---

116 Acres Dairy Farm

Groot stenen huis met 8 kamers. Beste barn met stanchions en goed water. Vee en machinerie. Ongeveer 4 mijl van Welland Port. Melkcontract.

Wij hebben meerdere Farms te koop. Phone or write:

JACK BYLSMA
REAL ESTATE
1607 King St. East, Hamilton, Ont.
Bel LI 9-3894

SPRINGDALE Christian School is in need of a

TEACHER

for grades 3, 4 and 5. Not more than 30 pupils. Please apply to sec.'y G. J. Rhebergen, R.R. # 1, Kettleby, Ont.

DE KLEINE MAN

heeft levensverzekering zelfs meer nodig dan zijn rijke buur. (Bovendien wordt hij misschien zelf eens de GROTE PIET).
Geen man is "te klein" voor onze service!

Wm. UBBENS INSURANCE
69 Duggan Ave., Toronto 7, Ont.
Kantoor: ST 8-8874
Huis: HU 8-2343
Vertegenwoordiger van
HOLLAND LIFE INSURANCE SOCIETY LTD.

Koop geen gebruikte auto

zonder deskundig en betrouwbaar advies. Voorkom ergernis en geldverlies. Ervaren monteur test gaarne de auto die U kopen wilt op mechanische gebreken. Billijk tarief, gratis afhalen en thuisbrengen. Telef. RO 9-5905, Toronto.

Mr. van der Pol
Magnetiseur

Spreekuren:
MAANDAG, DINSDAG,
DONDERDAG, VRIJDAG
van 3—5 en 6—8 uur.

Verhuist

28 Juni 1958 van Shavers Side Rd. naar

Powerline Rd.

Postadres
RYCKMAN'S CORNERS, ONT.

Winstgevende Dairy Farm

188 acres; mooi, modern 8-kamer huis; goede barn met drinkwaterbakjes, stalen "stanchions". 20 Holstein koeien, 2 zeugen. Onbeperkt melk-contract. Complete machinerie inbegrepen. Ideaal voor 2 compagnons. 7 mijl van Chr. Ref. Church; aan open weg. $ 12,000 down, restant $ 14,500 tegen gemakkelijke betalingsvoorwaarden.

Bezoek, bel of schrijf:

Borge Jarnel
14 William St. ORILLIA, ONT.

VAN DELFT'S BOOKHOUSE

Het adres voor alle
HOLLANDSE EN ENGELSE BOEKEN
Bijbels, Psalmboeken en Hymnbooks
Geïmporteerde Hollandse
Gramofoonplaten, Wandteksten, Voordrachten en Samenspraken
YEARBOOKS $ 1.25 postpaid.
Vraagt prijslijst.
223 Hess St. South, Hamilton, Ont.

BETROUWBARE USED CARS

Alle merken

ALBERT HARTHOLT
Chevrolet-Oldsmobile
WESTON MOTORS LTD
Tel. CH 1-5231
14 MAIN ST. N. — WESTON, Ont

Dames... Attentie...

Abonneert U op:
Modeblad Marion voor **$ 1.30** p. jr. Maandblad voor Handwerken voor **$ 2.10** per jaar. Knutselblad Na Vijven voor **$ 1.40** per jaar. ....
Zend even het abonnementsgeld met Uw adres en U bent abonnee. (Cheques 15 ¢ extra).

ESKA — POSTBOX 214 — STATION D - HAMILTON, Ont.

? MOVING ?

DICK VOSKAMP
Ook voor kisten van emigranten
1710 Jane Street — Toronto
Phone CH 4-3047

HET BESTE

wordt steeds het meest gewaardeerd.

Daarom is de vraag naar:

VOORTMAN'S

betere

BAKKERIJ PRODUCTEN

FOUND - A Twinkle in my Eye

And why not? I have a wonderful Sun Life insurance plan to take care of my family if I should die prematurely. And, if I should live, it will provide an income for my retirement years. It was drawn up for me by my Sun Life agent, of course. Why not call him today?

Your local Sun Life representative is:

HENRY BEINTEMA
558 WILLARD AVE., TORONTO, RO 2-1393

SUN LIFE ASSURANCE COMPANY OF CANADA

THE ANNUAL
"ANDIJKER PICNIC"
will be held
1st of JULY
at AYLMER again
at 10 o'clock.

Landbouwers!

Verzuimt U vooral niet onze **VEE- of STOPPELKNOLLEN (HERFST-RAPEN)** uit te zaaien, n.l. de speciale HALFLANGE STOMPE WITTE ROODKOP, heelbladige met zware knol, plus enorme hoeveelheid blad. Ze zijn zowel in BR. COLUMBIA als in NOVA SCOTIA bekend en het is nu de zaaitijd. Probeert U ze ook eens en U komt daar zeker op terug!

Prijs: 95 ¢ per Lb. (is voor 1 Acre); 5 Lbs. $ 4.50; 10 Lbs. $ 8.50, **Franco door geheel Canada.** Zendt ons Uw Money-Order en wij zenden DIRECT aan U af.

WILLIAM DAM SEEDS
ANCASTER, ONTARIO

Gaat U naar Holland?

Reis per Holland-Amerika Lijn
Famous for Service

J. VANDER VLIET
304 Dundas St. W. - Telef. 4641
TRENTON, ONT.

Een uurwerk kopen of laten repareren is een zaak van vertrouwen!

DAN DEWAAL DIAMONDS - JEWELLERY
402 Adelaide St. bij Dundas London, Ont.
Tel. GE 8-9212; huis: HU 3-7928W
Free parking 1ste straat links voorbij de store, Marchell St.

WHITE ELECTRIC
34 Talbot Street — Telef. 289
AYLMER, Ont.
Radio's, Koelkasten, Fornuizen, Wasmachines, Lampen
Alle reparaties — Inruilen

R. HENDERSON v/h BROWN

REALTOR 32 HIGH STREET BARRIE (ONT.)

Speciale aanbiedingen van te koop zijnde percelen:

Farm, 100 acres, waarvan 80 acres vruchtbaar land met rondom vruchtbomen, flinke barn en bijgebouwen, prima huis, 8 rooms, voorzien van electra, w. en k. water, hoog gelegen op 10 mijl afstand van Barrie. School dichtbij. **Moet verkocht, eigenaar invalide,** prijs zeer billijk.

Farm met goede gebouwen plus machinerieën, 400 acres land, waarvan 100 acres goed bos, geschikt voor twee gezinnen. Vraagprijs $ 15,000.—.

Winkelzaak in levensmiddelen met huis, centraal gelegen te Barrie, goede broodwinning mits geschikte mensen, ter overname voor elk aannemelijk bod.

25 acres goed bebost land (met groot front aan asfaltweg) waarop verschillende grote gebouwen die gebruikt zijn voor minks; het geheel voor verschillende doeleinden geschikt. Prijs $ 3800.—.

Schrijf of bel onze Hollandse Verkoper

PETER SCHOTANUS
205 Bradford Street BARRIE Phone P.A. 8-9637

EERSTE KLAS DAIRY FARMS

122 Acres 1e klas land. Huis en bedrijfsgebouwen in zeer goede staat. 29 st. vee, Holstein, melkcheque $ 700.— per maand. Goede machinerie. Prijs $ 59,000.—; $ 12,000.— down. Betalingen op hypotheek slechts $ 330.— per maand.

200 ACRES DAIRY FARM

Prima land als volgt verdeeld: 22 acres fall wheat, 16 acres bos, 50 acres geploegd, rest hooi en grasland. Goede fences. 2 huizen, 1 solid brick en 1 frame huis. Brick huis in prima staat van onderhoud. 12 kamers, badkamer, water (heet en koud) "under pressure". Het tweede huis heeft 9 kamers. 2 Barns. De eerste barn biedt plaats aan 100 koeien. Beide barns hebben een concrete silo. Momenteel zijn er 20 melkkoeien, 10 heifers en wat kippen. Dubbel stel machines, in goede staat. Melkcheque $ 550.— per maand. Betalingen aan de hypotheek $ 250.— per maand. Prijs $ 60.000,—. Downpayment $ 12.000,—. Farm is gelegen aan Highway # 3.

Indien U niet over voldoende downpayment beschikt, aarzelt niet ons te raadplegen. Wij helpen U financieren.

KRAAIJ EN SCHRIEL - Real Estate

29½ KING STREET ST. CATHARINES TEL. MU 2-9545
Woonhuis K. Kraaij: 2 Juliana Crescent. Tel. WEbster 4-1813
Woonhuis J. Schriel: 514 Ontario Street. Tel. WEbster 4-1563
Salesman: Jan Dzugan. Tel. REgent 2-1536-Welland

DUXBURY
TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railways

DUTCH BOOKSTORE

H. VAN PELT
25 Hiawatha St., - ST. THOMAS
Voor het Hollandse boek zijn wij het
VOORDELIGSTE ADRES
Vraagt onze lijsten!